

op afstand

de dierenarts: 'op mijn scherm zag ik dat de hond gewoon wild droomde'

Maaïke Roessink (28) behandelt dieren in haar kliniek, maar ook via een videoverbinding. Nou ja, het is niet letterlijk behandelen, want aanraken kan niet. In plaats daarvan geeft ze baasjes aanwijzingen waar ze de camera op moeten richten en stelt vragen. Ze is heel enthousiast over deze videodierenarts-service. 'Bij een online consult is het dier in zijn vertrouwde thuisomgeving, waardoor het natuurlijk gedrag vertoont zonder de stress die de meeste dieren ervaren bij een bezoek aan de dierenarts. Ik kan in alle rust de ademhaling per minuut meten, terwijl die in de kliniek altijd hoger is. Maar de grote toegevoegde waarde van online consulten is dat mensen die twijfelen of ze met hun huisdier naar de dierenarts moeten, dat via een videoconsult eenvoudig kunnen laten beoordelen. Onlangs was er een hond met een schaafwond op de poot. Het baasje wist niet zeker of het ernstig was. Op de video kon ik goed zien dat het om een oppervlakkige wond ging, waarbij hechten niet nodig was. Met een paar adviezen hoe het baasje de wond kon verzorgen en waar hij op moest letten was het afgerond. Het scheelde geld en reistijd en de hond een hoop stress. In een ander geval dacht iemand dat haar hond een toeval had, maar op mijn laptopscherm zag ik meteen dat de hond gewoon wild droomde.' Maaïke zit met een paar dierenartsen in het bestand van Jacky van der Vleuten en

Eric Schopman, die de online service opzetten. Van der Vleuten: 'Onze dierenartsen zijn geselecteerd op communicatievaardigheden. Online is ruiken en voelen immers onmogelijk, dus komt alles aan op de juiste vragen stellen en goed kijken. Een consult duurt maar tien minuten, maar de arts weet dan al genoeg. Zijn de diarreeklachten zo serieus dat het dier naar een kliniek moet komen of moet die wond toch worden gehecht? In de praktijk worden van de tien consulten zeven online afgehandeld. In de overige drie gevallen moet het dier alsnog naar de kliniek.'

De online dierenarts wil de drempel wegnemen om advies in te winnen over wat een dier eventueel mankeert. Van der Vleuten: 'Een bezoek aan de dierenarts vinden veel mensen duur of zelfs de reden niet te gaan. En stel dat er niks aan de hand is, dan ben je voor het consult alleen al toch gemiddeld dertig euro kwijt. Bij ons kost een consult vijftien euro. Door online hulp te vragen, worden veel problemen voorkómen. Zo hadden we laatst een bijzondere oproep van een Nederlandse expat in Dubai die belde over zijn schildpad met een verkleuring op zijn schild. Onze dierenarts zag via de smartphone dat het dier in zijn bak nergens een plek had om op te drogen. De eigenaar, duizenden kilometers verderop, kon er meteen wat aan doen.'

►► jacker.nl

de docent: 'als de verbinding verbroken is, ben ik klaar'

Vera Verhagen (31) geeft online Franse taalles. Dat doet ze vanuit haar huis in het Drentse Zuidwolde. Haar leerlingen zijn verspreid over Nederland en Frankrijk. Ook skypet ze elke week met een man in de Afghaanse hoofdstad Kabul die Frans wil leren. 'Hij kwam op jonge leeftijd als vluchteling in Nederland, leerde hier Nederlands en werkt nu in zijn thuisland voor een niet-gouvernementele organisatie. Hij spreekt Russisch, Engels en Duits, maar wil voor z'n werk nu ook Frans leren. Nou, dat kan.'

Verhagen heeft plezier in haar lessen via skype en vormt de lessen naar de behoeften en de capaciteiten van de leerling op haar beeldscherm. 'Of ik stuur linkjes met Franse liedjes op YouTube en met anderen zit ik rijtjes te stampen. Alles kan. Het huiswerk verschilt ook per cursist. Sommigen sturen het per mail, anderen plakken het tijdens de les in het chatvenster van skype.'

Met internet zijn storingen soms onvermijdelijk, vertelt Verhagen. 'Een cursist in Frankrijk had een heel slechte verbinding. Een aantal keer hebben we de les eerder afgebroken, omdat er nauwelijks communicatie mogelijk was. Als het internet aan mijn kant niet goed werkt, vind ik dat vervelend en onprofessioneel, maar er

zijn ook trucjes: camera uit en communiceren via de chat bijvoorbeeld. Eén keer was er een algemene storing bij skype zelf, waardoor ik de lessen moest annuleren.

Via skype kan ik me strakker aan de begin- en eindtijd van de les houden. Mensen die bij mij thuis les krijgen, komen soms iets eerder, soms later, ik zet koffie of thee, we kletsen wat na, we kijken nog even naar de tomaten die zo goed groeien, enzovoort.

Via skype begin ik de les en wanneer de verbinding verbroken is, ben ik klaar. En ik let makkelijker op de tijd, doordat skype aangeeft hoelang je al aan het bellen bent. Het maakt het allemaal wel iets minder levendig helaas. De conversatie verloopt wat natuurlijker als mensen bij mij zijn. Je kunt terwijl je koffiezet alvast een alledaags gesprekje in het Frans beginnen. Via skype heerst er een meer gefocuste aandacht.

Toen ik online lessen begon te geven, was ik heel flexibel in mijn werktijden. 's Avonds, 's ochtends, in de weekends, ik kon alle kanten op, omdat ik toch thuis zat. Dat heb ik aangepast. In de weekends werk ik niet en ik heb één vrije dag door de week. Zo houd ik het binnen de perken.'

►► franselente.nl